

Unio-studentenes innspill til ekspertgruppen som skal foreslå tiltak for å bedre studentenes situasjon

På vegne av alle studentene i Unio sender jeg inn våre innspill til ekspertgruppen som skal foreslå tiltak for å forbedre studentenes situasjon under pandemien.

Unio-studentene utgjør omtrent 40 000 studenter i Unios forbund. Dette er studentene tilknyttet Utdanningsforbundet, Politiets fellesforbund, Norsk sykepleierforbund, Forskerforbundet, Norsk Fysioterapeutforbund, Akademikerforbundet, Norsk Ergoterapiforbund, Norsk Radiografforbund, Presteforeningen og Bibliotekarforbundet.

Unio-studentene har lenge vært bekymret for pandemiens effekt på studenters psykososiale helse. Vi gjennomførte en ad-hoc kartlegging av samskipnadenes utfordringer under pandemien, og de rapporterer økte henvendelser knyttet til isolasjon, ensomhet og dalende motivasjon på studiet. Unio-studentene ønsker mer midler til studentvelferd med fokus på studentenes psykiske helse. Vi frykter at psykisk uhelse bidrar til at flere studenter faller fra studiene sine – dette har samfunnet ikke råd til, ei heller studentene.

Våre innspill omhandler

Å styrke psykisk helsehjelp for studenter ved å

- 1) Øke midlene til samskipnadene med 20 millioner og
- 2) Ørmerke disse midlene til lavterskel psykiske helsetilbud

Midlene til samskipnadene bør vise til konkrete tiltak hos for å sikre at disse kommer studentene til gode.

Å åpne for sosiale arenaer for studenter på campus

Unio-studentene mener også at studentenes situasjon i stor grad kan bedres ved at institusjonene gir studenter, studentforeninger og utvalg tilgang på lån av lokaler, og at sosiale tilbud på campus skjermes i større grad for restriksjoner knyttet til smittevern. Ved mange campus i dag har institusjonene selv stengt alle slike muligheter, og studentene har ingen mulighet til å møtes. Dette fordrer selvfølgelig at retningslinjene for smittevern følges.

Herunder foreslår vi at det opprettes kohort-grupper for studenter som i stor grad faller utenfor sosialt. At utdanningsinstitusjonene organiserer et opplegg hvor studenter som føler seg ensomme, og som ellers ikke har noen sosiale arenaer – kan møte andre studenter i lignende situasjoner. Tiltaket trenger ikke nødvendigvis å koste mye penger, men kan utgjøre en stor forskjell for de studentene som har et behov for dette.

Å sikre studentenes personøkonomi

Vi er også bekymret for studentenes personøkonomi. Mange ønsker å bidra (eksempelvis som vikarer i skolen) men begrenses av koronarestriksjoner og Lånekassens inntektsgrense (sistnevnte gjelder ikke de spesifiserte gruppene). I tillegg frykter vi at det er mange som ikke ønsker å ta opp et ekstra lån som følge av inntektsbortfall. I vår ble det satt av 1 milliard kroner til stipend for studenter som mister inntekt. VG kunne i september rapportere om at 600 mill. av studentmilliarden står ubrukt. Dette har bidratt til at regjeringen er av den oppfatning av det ikke er behov for slike tiltak. Problemet slik Unio-studentene ser det er at størsteparten av tilskuddet bli gitt som mer lån, og ikke en ren stipendordning. Studentene står allerede midt i en usikker og uforutsigbar tid, og ønsker ikke

mer bekymringer i form av lån på toppen av dette. Økonomiske tiltak rettet mot studenter bør være sosiale og ikke medføre ekstra stress og bekymringer.

Å kartlegge og evaluere samfunnsøkonomiske konsekvenser

Avslutningsvis mener vi de langsiktige, samfunnsøkonomiske konsekvensene for studentenes situasjon bør kartlegges og evalueres underveis og etter pandemiens slutt. Dette bør innbefatte frafall, endrede studieløp, utsatte studieløp og studentenes personøkonomi under pandemien, og da spesielt for studentgruppene som studerer til profesjoner og vil være samfunnskritiske i fremtiden og fremtidige kriser, slik som sykepleiere, politi, og lærere.

På vegne av Unio-studentene,
Iril Myrvang Gjørsv og Kent Hanssen